

RORY DUNLOP

ale upřímně řečeno, týká se spíš našeho rozchodu než toho, jak od té doby žiju. Psal jsem ho pro sebe – vnímal jsem to jako způsob, jak se vyrovnat s několika předchozími roky – ale rád bych, aby sis moje zápisky přečetla, protože po dvaceti společných letech je toho tolik, co jsme si neřekli!

Někdy zase napíšu, ale hned tak to nebude. Když jsem se vrátil do Londýna, abych se s tebou setkal, byl jsem celý rozrušený a plný naděje. Dej mi čas, abych se s tím vyrovnal.


Tvůj manžel
Jack

Od: Jack Randall

Odesláno: 4. března 2011, 10:31

Komu: Laura Randallová

Předmět: Re: re: re: re: Zavolej mi!

 Štrasburský deník

Milá Lauro,

není pravda, že tě nenávidím, a „neprovedl jsem žádnou hloupost“, ať už tím myslíš cokoli. Nechtěl jsem s tebou zkrátka mluvit. Určitě bys uměla vysvětlit tu šťastnou malou epizodu, ke které jsem se nachomýtl, a jsem přesvědčený, že by to všechno dokonale dávalo smysl, ale už mě nebaví být za hlupáka. Netvrdím, že jsi lhářka. Troufám si říct, že většina z toho, co jsi mi řekla, je pravda, ale příběh nikdy není celý, vid'?

Nechci, aby moje poslední zpráva vyzněla rozhořčeně. Pořád tě miluji a vždy ti budu přát jen to nejlepší. Připojuji něco, co jsem napsal – nazval jsem to Štrasburský deník,